

**BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS**

20 februari 2009

WETSVOORSTEL

**houdende de Nederlandse tekst en tot
wijziging van de Franse tekst van de wet
van 17 april 1835 op de onteigening ten
algemenen nutte**

(ingediend door mevrouw Carina Van Cauter,
de heer Herman De Croo en
mevrouw Hilde Vautmans)

**CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE**

20 février 2009

PROPOSITION DE LOI

**établissant le texte néerlandais et
modifiant le texte français de la loi du
17 avril 1835 sur l'expropriation pour
cause d'utilité publique**

(déposée par Mme Carina Van Cauter,
M. Herman De Croo et
Mme Hilde Vautmans)

SAMENVATTING

Sommige onteigeningen geschieden nog met toepassing van de wet van 17 april 1835 op de onteigening ten algemenen nutte. Deze wet bestaat echter enkel in het Frans. Dit wetsvoorstel strekt ertoe de Nederlandse tekst van de wet van 17 april 1835 in te voeren. Ook worden verouderde bepalingen opgeheven of gewijzigd.

RÉSUMÉ

Certaines expropriations sont encore poursuivies en application de la loi du 17 avril 1835 sur l'expropriation pour cause d'utilité publique. Cette loi n'existe toutefois qu'en français. Cette proposition de loi vise à établir le texte néerlandais de la loi du 17 avril 1835 et à abroger ou modifier certaines dispositions désuètes.

cdH	:	centre démocrate Humaniste	
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams	
Ecolo-Groen!	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen	
FN	:	Front National	
LDD	:	Lijst Dedeker	
MR	:	Mouvement Réformateur	
N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie	
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten	
PS	:	Parti Socialiste	
sp.a	:	socialistische partij anders	
VB	:	Vlaams Belang	

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties:</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>	
DOC 52 0000/000:	Parlementair document van de 52 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer	DOC 52 0000/000:	Document parlementaire de la 52 ^{ème} législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA:	Questions et Réponses écrites
CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)	CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)
CRABV:	Beknopt Verslag (blauwe kaft)	CRABV:	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)
CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)	CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)
PLEN:	Plenum	PLEN:	Séance plénière
COM:	Commissievergadering	COM:	Réunion de commission
MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)	MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>		<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	
<i>Bestellingen:</i>		<i>Commandes:</i>	
Natieplein 2		Place de la Nation 2	
1008 Brussel		1008 Bruxelles	
Tel. : 02/ 549 81 60		Tél. : 02/ 549 81 60	
Fax : 02/549 82 74		Fax : 02/549 82 74	
www.deKamer.be		www.laChambre.be	
e-mail : publicaties@deKamer.be		e-mail : publications@laChambre.be	

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De voorgestelde wet strekt ertoe de Nederlandse tekst van de wet van 17 april 1835 op de onteigening ten algemenen nutte in te voeren. Bedoeld is een rechtsgeldige Nederlandse tekst, gelijkwaardig met de Franse.

De wet van 17 april 1835 op de onteigening ten algemenen nutte is een van de oudste Belgische wetten waarvoor nog geen authentieke Nederlandse tekst bestaat. De wet van 17 april 1835 bevat het gemeenrecht inzake gerechtelijke onteigeningen. Deze wet wordt toegepast wanneer de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigening ten algemenen nutte geen toepassing vindt.

In tegenstelling tot wat gemeend wordt vindt de wet van 17 april 1835 nog steeds toepassing, zij het op veel kleinere schaal dan de wet van 26 juli 1962. Het is bijgevolg verantwoord de authentieke Nederlandse tekst van deze wet van 17 april 1835 vast te stellen.

Voor het vaststellen van de Nederlandse tekst van de wet van 17 april 1835 op de onteigening ten algemenen nutte werd uitgegaan van de tekst van de ambtelijke vertaling die door de Federale overheidsdienst Justitie wordt aangeboden op zijn website. Bovendien werd gebruik gemaakt van de termen en uitdrukkingen die voorkomen in het Gerechtelijk Wetboek en in de wet van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij hoogdringende omstandigheden inzake onteigening ten algemenen nutte.

Naar het voorbeeld van de wet van 10 mei 1926 tot instelling van een rechtspleging bij dringende omstandigheden inzake onteigening ten algemenen nutte werd het woord «*indemnité*» vertaald door het woord «*schadeloosstelling*». Het woord «*schadeloosstelling*» wordt trouwens gebruikt in artikel 16 van de Grondwet.

Het opschrift van de wet werd door de wetgever reeds vertaald. Artikel 629, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek luidt als volgt: «Alleen de rechter van de plaats waar het goed gelegen is, heeft bevoegdheid om van de vordering kennis te nemen, wanneer het betreft:... 3° vorderingen ingesteld op grond van de wet van 17 april 1835 op de onteigening ten algemenen nutte en vorderingen ingesteld op grond van artikel 8 van de wetten op de onteigening bij stroken voor werken van gemeentelijk belang, gecoördineerd op 15 november 1867».

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi proposée vise à établir le texte néerlandais de la loi du 17 avril 1835 sur l'expropriation pour cause d'utilité publique. Le but est d'établir un texte néerlandais faisant foi, équivalent au texte français.

La loi du 17 avril 1835 sur l'expropriation pour cause d'utilité publique est l'une des plus anciennes lois belges, dont il n'existe pas encore de texte authentique néerlandais. Fixant le droit commun en matière d'expropriations judiciaires, la loi du 17 avril 1835 est appliquée lorsque la loi du 26 juillet 1962 relative à la procédure d'extrême urgence en matière d'expropriation pour cause d'utilité publique ne trouve pas à s'appliquer.

Contrairement à ce que l'on suppose, la loi du 17 avril 1835 trouve toujours à s'appliquer, fût-ce de façon nettement plus limitée que la loi du 26 juillet 1962. Il se justifie dès lors d'établir le texte authentique néerlandais de cette loi du 17 avril 1835.

La traduction artisanale proposée par le service public fédéral Justice sur son site internet a servi de base pour l'établissement du texte néerlandais de la loi du 17 avril 1835 sur l'expropriation pour cause d'utilité publique. En outre, nous avons utilisé les termes et expressions figurant dans le Code judiciaire et dans la loi du 26 juillet 1962 relative à la procédure d'extrême urgence en matière d'expropriation pour cause d'utilité publique.

À l'instar de la loi du 10 mai 1926 instituant une procédure d'urgence en matière d'expropriation pour cause d'utilité publique, le mot «*indemnité*» a été traduit par le mot «*schadeloosstelling*». Le mot «*schadeloosstelling*» est d'ailleurs utilisé à l'article 16 de la Constitution.

L'intitulé de la loi avait déjà été traduit par le législateur. Le texte néerlandais de l'article 629, 3°, du Code judiciaire est en effet rédigé comme suit: «*Alleen de rechter van de plaats waar het goed gelegen is, heeft bevoegdheid om van de vordering kennis te nemen, wanneer het betreft:... 3° vorderingen ingesteld op grond van de wet van 17 april 1835 op de onteigening ten algemenen nutte en vorderingen ingesteld op grond van artikel 8 van de wetten op de onteigening bij stroken voor werken van gemeentelijk belang, gecoördineerd op 15 november 1867*».

Verouderde bepalingen werden opgeheven of gewijzigd. Er werd geen poging ondernomen om betwistingen op te lossen. Aldus werd er geen rekening gehouden met de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof.

Er werd zeker niet getracht de bestaande wetgeving te codificeren. Artikel 30 van de wet van 30 december 1970 betreffende de economische expansie bevat bepalingen voor de onteigening en de verwerving voor algemeen nut van de onroerende goederen noodzakelijk voor de aanleg van gronden voor de industrie, het ambachtswezen of diensten, voor de aanleg van hun toegangswegen of voor bijkomende infrastructuurwerken. Artikel 30, § 1, vierde lid, van deze wet wijkt af van de wet van 17 april 1835 en bepaalt: «Het recht van wederafstand voorzien bij artikel 23 van de wet van 17 april 1835 kan niet worden ingeroepen voor de bij dit artikel bedoelde onteigening.». Deze bepaling werd niet geïntegreerd in de wet van 17 april 1835. De verwijzing, in artikel 23 van de wet, naar de wet van 8 maart 1810 werd wel aangepast. Er werd in dat verband verwezen naar de wet van 27 mei 1870 houdende vereenvoudiging van de administratieve formaliteiten inzake onteigening ten algemenen nutte. De verwijzing naar de wet van 8 maart 1810 is inderdaad verouderd.

Het doel van de voorgestelde wet is alleen het brengen van een Nederlandse tekst van de wet van 17 april 1835, met wegwerking van achterhaalde bepalingen.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Art. 2

Dit artikel bevat de traditionele bepalingen die men aantreft in wetten die de Nederlandse tekst van oude wetten vaststellen. Traditioneel wordt er bijvoorbeeld bepaald dat twistvragen gegrond op het verschil tussen de Nederlandse en de Franse tekst beslist worden naar de wil van de wetgever, die bepaald wordt volgens de gewone interpretatieregelen, zonder voorrang van de ene tekst op de andere.

Het artikel bevat eveneens de voorgestelde authentieke tekst van de wet van 17 april 1835 op de onteigening ten algemenen nutte.

Zoals voor het Burgerlijk Wetboek, het Strafwetboek, het Wetboek van Strafvordering en het Wetboek van Koophandel, wordt ook hier verbetering voorgesteld van de officiële Nederlandse teksten van na de wet van 18 april 1898.

De wijzigingen die aan de artikelen werden aangebracht werden tussen haakjes aangebracht. Ook in dit

Les dispositions obsolètes ont été supprimées ou modifiées. On n'a pas tenté de résoudre les points litigieux. Il n'a dès lors pas été tenu compte de la jurisprudence de la Cour constitutionnelle.

Rien n'a manifestement été fait pour tenter de codifier la législation existante. L'article 30 de la loi du 30 décembre 1970 sur l'expansion économique comporte des dispositions relatives à l'expropriation et à l'acquisition pour cause d'utilité publique des immeubles nécessaires à l'aménagement de terrains à l'usage de l'industrie, de l'artisanat ou de services, à l'aménagement de leurs voies d'accès ou à des travaux complémentaires d'infrastructure. L'article 30, § 1er, alinéa 4, de cette loi, qui déroge à la loi du 17 avril 1835, s'énonce comme suit: «*Le droit de rétrocession visé par l'article 23 de la loi du 17 avril 1835 ne peut être invoqué pour les expropriations visées par le présent article.*». Cette disposition n'a pas été intégrée à la loi du 17 avril 1835. En revanche, le renvoi à la loi du 8 mars 1810 figurant à l'article 23 de la loi a bien été adapté. Il a été renvoyé, à cet égard, à la loi du 27 mai 1870 portant simplification des formalités prescrites en matière d'expropriation pour cause d'utilité publique. En effet, le renvoi à la loi du 8 mars 1810 était obsolète.

La présente proposition de loi vise seulement à établir le texte néerlandais de la loi du 17 avril 1835 en omettant ses dispositions obsolètes.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Art. 2

Cet article contient les dispositions traditionnelles que l'on rencontre dans les lois qui établissent le texte néerlandais de lois anciennes. Traditionnellement, il est par exemple prévu que les contestations basées sur la divergence des textes français et néerlandais sont décidées d'après la volonté du législateur, déterminée suivant les règles ordinaires d'interprétation, sans prééminence de l'un des textes sur l'autre.

L'article contient également le texte authentique proposé de la loi du 17 avril 1835 sur l'expropriation pour cause d'utilité publique.

Comme pour le Code civil, le Code pénal, le Code d'instruction criminelle et le Code de commerce, il est également proposé ici d'améliorer les textes néerlandais officiels datant d'après la loi du 18 avril 1898.

Les modifications apportées aux articles ont été indiquées entre parenthèses. C'est également dans

opzicht werd dezelfde methode gevolgd als bij de behandeling van het Burgerlijk Wetboek door de Commissie Van Dievoet: de wijzigingen zijn tussen rechte haken in de tekst geplaatst en onder de betreffende artikelen verantwoord (Zie gedrukte stukken Kamer 1959-1960, 507, nr 1, blz. 13-14).

Art. 3

In de Franse tekst van de wet van 17 april 1835 op de onteigening ten algemeenen nutte worden een aantal wijzigingen aangebracht. Er worden een aantal verouderde bepalingen gewijzigd of aangepast. De vermelding van het ambt van pleitbezorger, afgeschaft door het Gerechtelijk Wetboek, vervalt. Telkens wanneer de Franse tekst het woord «pleitbezorger» gebruikt wordt dat vervangen door het woord «advocaat». De vermelding «Wetboek van burgerlijke rechtsvordering» of «Wetboek van rechtspleging» wordt vervangen door een verwijzing naar het Gerechtelijk Wetboek. Er wordt een overgangsbepaling opgeheven, en met name artikel 25 van de wet.

Artikel 9ter van de wet voorziet in een ambtshalve vermindering van het loon van de deskundigen met 20 frank, per dag vertraging bij het indienen van hun verslag. Deze bepaling houdt nog geen rekening met de euro. Het past het bedrag van 20 frank om te zetten in 50 euro. Tevens wordt bepaald dat de Koning dit bedrag om de vijf jaar kan aanpassen aan de kosten van het levensonderhoud. Door deze aanpassing herwint het gewijzigde artikel aan doeltreffendheid. Overdreven is de bepaling in verband met de vermindering van het loon van de deskundigen zeker niet. In artikel 9, eerste lid, van de wet van 10 mei 1926 tot instelling van een rechtspleging bij dringende omstandigheden inzake onteigening ten algemeenen nutte wordt zelfs bepaald dat de deskundigen in geval van vertraging geen recht hebben op enig loon: «Indien de deskundigen hunne verrichtingen niet binnen den vastgestelden tijd geëindigd hebben, wordt hun geen belooning toegekend; zij worden geacht in gebreke te zijn gebleven en de rechtbank vervangt hen op verzoek van de meest gereede partij.».

In artikel 23, eerste lid, worden de woorden «*l'article 6, titre II, de la loi du 8 mars 1810*» vervangen door de woorden «*l'article 3 de la loi du 27 mai 1870*». Artikel 12 van de wet van 27 mei 1870 houdende vereenvoudiging van de administratieve formaliteiten inzake onteigening ten algemeenen nutte bepaalt inderdaad dat het in artikel 23 van de wet van 17 april 1835 bedoelde bericht wordt bekendgemaakt op de wijze bepaald in artikel 3 van deze wet van 27 mei 1870.

Artikel 23, vierde tot zevende lid, heeft betrekking op het voorkeurrecht van de Nationale Landmaatschappij.

cette optique que nous avons suivi la même méthode que pour le traitement du Code civil par la commission Van Dievoet: les modifications sont placées entre crochets dans le texte et sont justifiées sous les articles concernés (voir document Chambre 1959-1960, 507, n° 1, pp.13-14).

Art. 3

Un certain nombre de modifications sont apportées au texte français de la loi du 17 avril 1835 sur l'expropriation pour cause d'utilité publique. Un certain nombre de dispositions obsolètes sont modifiées ou adaptées. La mention de la fonction d'avoué, supprimée par le Code judiciaire, est supprimée. Dans la version française du texte, le mot «avoué» est systématiquement remplacé par le mot «avocat». La mention du «Code de procédure civile» ou du «Code de procédure» est remplacée par un renvoi au Code judiciaire. La disposition transitoire contenue à l'article 25 est abrogée.

L'article 9ter prévoit une réduction d'office de 20 francs des honoraires des experts par jour de retard dans le dépôt de leur rapport. Cette disposition ne tient pas encore compte du passage à l'euro. Il convient de convertir le montant de 20 francs en 50 euros. Il est également stipulé que le Roi peut adapter tous les cinq ans ce montant au coût de la vie. L'article ainsi modifié regagnera en efficacité. La disposition relative à une réduction des honoraires des experts n'est certainement pas exagérée. L'article 9, alinéa 1er, de la loi du 10 mai 1926 instituant une procédure d'urgence en matière d'expropriation pour cause d'utilité publique dispose même que les experts n'ont droit à aucun honoraire en cas de retard: «Si les experts n'ont pas terminé leurs opérations dans les délais fixés, aucun émolument ne leur est alloué; ils sont considérés comme défaillants et le tribunal les remplace à la requête de la partie la plus diligente.».

Dans l'article 23, alinéa 1er, les mots «*l'article 6, titre II, de la loi du 8 mars 1810*» sont remplacés par les mots «*l'article 3 de la loi du 27 mai 1870*». L'article 12 de la loi du 27 mai 1870 portant simplification des formalités prescrites en matière d'expropriation pour cause d'utilité publique dispose en effet que: «*l'avis dont il est fait mention dans l'article 23 de la loi du 17 avril 1835 sera publié de la manière indiquée par l'article 3 de la présente loi.*»

L'article 23, alinéas 4 à 7, concerne le droit de préemption de la Société nationale terrienne. Cependant, à la

Ten gevolge van de staatshervorming bestaat de Nationale Landmaatschappij echter niet meer in de vorm en onder de naam van weleer. Er werd gekozen voor het behoud van de bestaande tekst, die dateert van na de Gelijkheidswet van 18 april 1898.

Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Herman DE CROO (Open Vld)
Hilde VAUTMANS (Open Vld)

suite de la réforme de l'État, la Société nationale terrienne n'existe plus sous la forme et la dénomination de jadis. L'option choisie est de conserver le texte actuel qui remonte à après la loi d'égalité du 18 avril 1898.

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

De hiernavolgende bepalingen vormen de Nederlandse tekst van de wet van 17 april 1835 op de onteigening ten algemenen nutte, gewijzigd bij de wetten van 27 mei 1870 en 9 september 1907, bij het koninklijk besluit van 30 november 1939 en bij de wetten van 5 juli 1963, 12 juli 1976, 6 april 2000 en bij deze wet.

De hiernavolgende Nederlandse tekst van de bepalingen die de voormelde wet van 17 april 1835 na de wet van 18 april 1898 hebben gewijzigd, vervangt de vorige tekst van die bepalingen.

Over twistvragen gegrond op het verschil tussen de Nederlandse en de Franse tekst wordt beslist naar de wil van de wetgever, die bepaald wordt volgens de gewone interpretatieregelen, zonder voorrang van de ene tekst op de andere.

**WET VAN 17 APRIL 1835 OP DE ONTEIGENING
TEN ALGEMENEN NUTTE****ENIGE TITEL**

Vaststelling van de schadeloosstelling en
inbezitstelling

Artikel 1

Bij gebreke van overeenstemming tussen de partijen worden het besluit en het aanwijzingsplan van de werken en van de te onteigenen percelen, alsook de stukken van het administratief onderzoek neergelegd op de griffie van de rechtbank waar de goederen liggen, alwaar de belanghebbende partijen er kosteloos kennis kunnen van nemen tot de schadeloosstelling definitief vastgesteld is.

Art. 2

Van deze neerlegging wordt aan de eigenaars en de vruchtgebruikers kennis gegeven door een exploot houdende dagvaarding op een bepaalde dag, ten einde

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

Les dispositions qui suivent forment le texte néerlandais de la loi du 17 avril 1835 sur l'expropriation pour cause d'utilité publique, modifiée par les lois des 27 mai 1870 et 9 septembre 1907, l'arrêté royal du 30 novembre 1939, les lois des 5 juillet 1963, 12 juillet 1976 et 6 avril 2000 et la présente loi.

Le texte néerlandais ci-après, des dispositions qui ont modifié la loi précitée du 17 avril 1835 après la loi du 18 avril 1898, remplace le texte antérieur de ces dispositions.

Les contestations basées sur la divergence des textes français et néerlandais sont décidées d'après la volonté du législateur, déterminée suivant les règles ordinaires d'interprétation, sans prééminence de l'un des textes sur l'autre.

**WET VAN 17 APRIL 1835 OP DE ONTEIGENING
TEN ALGEMENEN NUTTE****ENIGE TITEL**

Vaststelling van de schadeloosstelling en
inbezitstelling

Artikel 1

Bij gebreke van overeenstemming tussen de partijen worden het besluit en het aanwijzingsplan van de werken en van de te onteigenen percelen, alsook de stukken van het administratief onderzoek neergelegd op de griffie van de rechtbank waar de goederen liggen, alwaar de belanghebbende partijen er kosteloos kennis kunnen van nemen tot de schadeloosstelling definitief vastgesteld is.

Art. 2

Van deze neerlegging wordt aan de eigenaars en de vruchtgebruikers kennis gegeven door een exploot houdende dagvaarding op een bepaalde dag, ten

de schadeloosstelling te kunnen vaststellen en de inbezitting te bevelen.

De termijn van dagvaarding is vijftien dagen.

Een afschrift van het exploit wordt uiterlijk binnen acht dagen aangeplakt aan de hoofddeur [...] van het gemeentehuis van de plaats waar de goederen liggen. Een ander afschrift wordt bovendien binnen dezelfde termijn aan de burgemeester van de gemeente overhandigd.

Een uittreksel van het exploit, dat de namen van de partijen en de bondige opgave van de goederen bevat, wordt in een van de dagbladen van het arrondissement en van de provincie ingelast, indien er dagbladen zijn.

In geval van volstrekte noodzakelijkheid kan de termijn van dagvaarding verkort worden bij bevelschrift van de voorzitter, verleend op verzoekschrift.

[Het derde lid aldus gewijzigd bij artikel 3 van deze wet.]

Art. 3

De zaak wordt op de door de dagvaarding aangeduide zitting opgeroepen. Indien de gedagvaarde partij een [advocaat] aangesteld heeft of aanstelt, wordt er met voorrang boven alle andere zaken gehandeld zoals bepaald wordt in het volgende artikel; indien er geen [advocaat] werd aangesteld, wordt de niet verschenen gedaagde door een aangestelde [gerechtsdeurwaarder] opnieuw gedagvaard op de door de rechtbank vastgestelde dag zonder dat het nodig is het vonnis te lichten. De termijn om te verschijnen mag vijftien dagen niet overschrijden.

[Aldus gewijzigd bij artikel 3 van deze wet en bij artikel 48, § 4, van de wet van 5 juli 1963.]

Art. 4

Op de in het vorige artikel bedoelde zitting beslist de rechtbank of de bij de wet voorgeschreven formaliteiten, om tot onteigening te komen, in acht werden genomen. Indien de gedaagde verschijnt, wordt hij vooraf gehoord en is gehouden, op straffe van verval, alle excepties ineens voor te brengen die hij zou menen te moeten opwerpen. De rechtbank beschikt, staande de zitting of uiterlijk op de volgende zitting, bij één enkel vonnis over het geheel.

einde de schadeloosstelling te kunnen vaststellen en de inbezitting te bevelen.

De termijn van dagvaarding is vijftien dagen.

Een afschrift van het exploit wordt uiterlijk binnen acht dagen aangeplakt aan de hoofddeur [...] van het gemeentehuis van de plaats waar de goederen liggen. Een ander afschrift wordt bovendien binnen dezelfde termijn aan de burgemeester van de gemeente overhandigd.

Een uittreksel van het exploit, dat de namen van de partijen en de bondige opgave van de goederen bevat, wordt in een van de dagbladen van het arrondissement en van de provincie ingelast, indien er dagbladen zijn.

In geval van volstrekte noodzakelijkheid kan de termijn van dagvaarding verkort worden bij bevelschrift van de voorzitter, verleend op verzoekschrift.

[L'alinéa 3 ainsi modifié par l'article 3 de la loi proposée.]

Art. 3

De zaak wordt op de door de dagvaarding aangeduide zitting opgeroepen. Indien de gedagvaarde partij een [advocaat] aangesteld heeft of aanstelt, wordt er met voorrang boven alle andere zaken gehandeld zoals bepaald wordt in het volgende artikel; indien er geen [advocaat] werd aangesteld, wordt de niet verschenen gedaagde door een aangestelde [gerechtsdeurwaarder] opnieuw gedagvaard op de door de rechtbank vastgestelde dag zonder dat het nodig is het vonnis te lichten. De termijn om te verschijnen mag vijftien dagen niet overschrijden.

[Ainsi modifié par l'article 3 de la loi proposée et par l'article 48, § 4, de la loi du 5 juillet 1963.]

Art. 4

Op de in het vorige artikel bedoelde zitting beslist de rechtbank of de bij de wet voorgeschreven formaliteiten, om tot onteigening te komen, in acht werden genomen. Indien de gedaagde verschijnt, wordt hij vooraf gehoord en is gehouden, op straffe van verval, alle excepties ineens voor te brengen die hij zou menen te moeten opwerpen. De rechtbank beschikt, staande de zitting of uiterlijk op de volgende zitting, bij één enkel vonnis over het geheel.

Art. 5

Indien de rechtbank beslist dat de rechtsvordering niet regelmatig werd ingesteld, dat de door de wet voorgeschreven vormen niet werden nageleefd, of dat het plan van de werken niet toepasselijk is op het eigendom waarvan de onteigening vervolgd wordt, verklaart zij dat er geen verdere rechtspleging moet geschieden.

Art. 6

Het hoger beroep tegen dit vonnis, evenals tegen datgene waarbij besloten is dat er moet overgegaan worden tot de vaststelling van de schadeloosstelling, moet binnen vijftien dagen na de uitspraak ervan ingesteld worden.

Het hoger beroep moet dagvaarding om te verschijnen binnen de acht dagen bevatten alsook de bezwaren tegen het vonnis, dit alles op straffe van nietigheid; geen andere bezwaren buiten die welke in de akte van hoger beroep vermeld zijn, mogen op de zitting of schriftelijk besproken worden.

Over het hoger beroep wordt zonder uitstel uitspraak gedaan op de onmiddellijk bij bevelschrift van de voorzitter op verzoekschrift vastgestelde dag.

Art. 7

Indien de rechtbank beslist dat de bij de wet voorgeschreven vormen werden in acht genomen en dat er geen geschikte stukken voor de vaststelling van het bedrag van de schadeloosstelling werden voorgelegd, verklaart zij bij hetzelfde vonnis dat de gronden of gebouwen binnen de kortste tijd bezichtigd en geraamd zullen worden door drie deskundigen die staande de zitting en in gemeenschappelijk overleg door de partijen aangesteld worden, zoniet ambtshalve benoemd worden. Zij gelast een van de rechters zich met hen en de griffier ter plaatse te begeven op dag, uur en plaats die bij hetzelfde vonnis aangeduid worden.

Art. 8

De uitspraak van dat vonnis geldt als betekening zowel [aan de advocaat als aan de partij]; binnen de drie dagen na deze uitspraak moet de griffier aan de eiser een uittreksel uit het vonnis afleveren, dat de conclusies, de beweegredenen en het beschikkend gedeelte bevat [...].

Art. 5

Indien de rechtbank beslist dat de rechtsvordering niet regelmatig werd ingesteld, dat de door de wet voorgeschreven vormen niet werden nageleefd, of dat het plan van de werken niet toepasselijk is op het eigendom waarvan de onteigening vervolgd wordt, verklaart zij dat er geen verdere rechtspleging moet geschieden.

Art. 6

Het hoger beroep tegen dit vonnis, evenals tegen datgene waarbij besloten is dat er moet overgegaan worden tot de vaststelling van de schadeloosstelling, moet binnen vijftien dagen na de uitspraak ervan ingesteld worden.

Het hoger beroep moet dagvaarding om te verschijnen binnen de acht dagen bevatten alsook de bezwaren tegen het vonnis, dit alles op straffe van nietigheid; geen andere bezwaren buiten die welke in de akte van hoger beroep vermeld zijn, mogen op de zitting of schriftelijk besproken worden.

Over het hoger beroep wordt zonder uitstel uitspraak gedaan op de onmiddellijk bij bevelschrift van de voorzitter op verzoekschrift vastgestelde dag.

Art. 7

Indien de rechtbank beslist dat de bij de wet voorgeschreven vormen werden in acht genomen en dat er geen geschikte stukken voor de vaststelling van het bedrag van de schadeloosstelling werden voorgelegd, verklaart zij bij hetzelfde vonnis dat de gronden of gebouwen binnen de kortste tijd bezichtigd en geraamd zullen worden door drie deskundigen die staande de zitting en in gemeenschappelijk overleg door de partijen aangesteld worden, zoniet ambtshalve benoemd worden. Zij gelast een van de rechters zich met hen en de griffier ter plaatse te begeven op dag, uur en plaats die bij hetzelfde vonnis aangeduid worden.

Art. 8

De uitspraak van dat vonnis geldt als betekening zowel [aan de advocaat als aan de partij]; binnen de drie dagen na deze uitspraak moet de griffier aan de eiser een uittreksel uit het vonnis afleveren, dat de conclusies, de beweegredenen en het beschikkend gedeelte bevat [...].

Binnen de drie volgende dagen wordt dit uittreksel betekend aan de deskundigen, met aanmaning zich ter plaatse te begeven, op de dag, het uur en de plaats aangewezen door het vonnis.

[Het eerste lid aldus gewijzigd bij artikel 3 van deze wet en bij artikel 290 van het koninklijk besluit nr. 64 van 30 november 1939.]

Art. 9

[De deskundigen leggen de eed af op de plaats van het onderzoek, in handen van de rechter-commissaris. Zij wijzen diegene onder hen aan die ermee belast is de mededelingen van de partijen te ontvangen. De rechter-commissaris vervangt de afwezige deskundigen of deze tegen wie hij redenen van wraking aanvaardt.

De partijen overhandigen hem de stukken die zij nuttig achten voor de beoordeling van de schadeloosstelling; de rechter kan bovendien alle inlichtingen inwinnen die nuttig zijn om de deskundigen in te lichten, en kan zelfs, hetzij ambtshalve, hetzij op vraag van een partij, een onderzoek instellen. In dit geval worden diegenen die hij meent te moeten horen in aanwezigheid van deskundigen en partijen ondervraagd na eerst de eed voorgeschreven door [artikel 934 van het Gerechtelijk Wetboek] te hebben afgelegd.]

[Aldus vervangen bij artikel 1 van de wet van 9 september 1907 en het tweede lid aldus gewijzigd bij artikel 3 van deze wet.]

Art. 9bis

[De onteigenaar is op die eerste bijeenkomst gehouden de nota's en stukken over te leggen waarvan hij gebruik wil maken; zij worden door de rechter-commissaris ter griffie neergelegd. Een afschrift van de nota's wordt onmiddellijk door de onteigenaar overhandigd aan de onteigende of aan zijn [advocaat], indien hij er een heeft aangesteld.

Indien de onteigende gebruik wil maken van nota's en stukken, dan moet hij ze overleggen binnen dertig dagen na de eerste plaatsopneming.

De onteigenaar beschikt over vijftien dagen om daarop te antwoorden en de onteigende over een gelijke termijn voor zijn wederantwoord. De partij die deze termijn laat voorbijgaan zonder te antwoorden, wordt vervallen verklaard van het recht om dat te doen.

Binnen de drie volgende dagen wordt dit uittreksel betekend aan de deskundigen, met aanmaning zich ter plaatse te begeven, op de dag, het uur en de plaats aangewezen door het vonnis.

[L'alinéa 1er ainsi modifié par l'article 3 de la loi proposée et par l'article 290 de l'arrêté royal n° 64 du 30 novembre 1939.]

Art. 9

[De deskundigen leggen de eed af op de plaats van het onderzoek, in handen van de rechter-commissaris. Zij wijzen diegene onder hen aan die ermee belast is de mededelingen van de partijen te ontvangen. De rechter-commissaris vervangt de afwezige deskundigen of deze tegen wie hij redenen van wraking aanvaardt.

De partijen overhandigen hem de stukken die zij nuttig achten voor de beoordeling van de schadeloosstelling; de rechter kan bovendien alle inlichtingen inwinnen die nuttig zijn om de deskundigen in te lichten, en kan zelfs, hetzij ambtshalve, hetzij op vraag van een partij, een onderzoek instellen. In dit geval worden diegenen die hij meent te moeten horen in aanwezigheid van deskundigen en partijen ondervraagd na eerst de eed voorgeschreven door [artikel 934 van het Gerechtelijk Wetboek] te hebben afgelegd.]

[Ainsi remplacé par l'article 1er de la loi du 9 septembre 1907, et l'alinéa 2 ainsi modifié par l'article 3 de la loi proposée.]

Art. 9bis

[De onteigenaar is op die eerste bijeenkomst gehouden de nota's en stukken over te leggen waarvan hij gebruik wil maken; zij worden door de rechter-commissaris ter griffie neergelegd. Een afschrift van de nota's wordt onmiddellijk door de onteigenaar overhandigd aan de onteigende of aan zijn [advocaat], indien hij er een heeft aangesteld.

Indien de onteigende gebruik wil maken van nota's en stukken, dan moet hij ze overleggen binnen dertig dagen na de eerste plaatsopneming.

De onteigenaar beschikt over vijftien dagen om daarop te antwoorden en de onteigende over een gelijke termijn voor zijn wederantwoord. De partij die deze termijn laat voorbijgaan zonder te antwoorden, wordt vervallen verklaard van het recht om dat te doen.

Nota's en stukken worden door de partijen ter griffie neergelegd. Wie ze neerlegt moet dezelfde dag bij ter post aangetekende brief van deze neerlegging bericht geven aan de tegenpartij of aan haar [advocaat], met een afschrift van de nota's. De deskundigen krijgen eveneens bericht langs dezelfde weg.

De termijn om te antwoorden begint te lopen de tweede dag na de neerlegging van de aangetekende brief op de post.

Door de rechter-commissaris wordt een proces-verbaal opgemaakt, dat de verklaringen vermeldt van de bij het onderzoek gehoorde personen.]

[Ingevoegd bij artikel 1 van de wet van 9 september 1907 en het eerste en het vierde lid aldus gewijzigd bij artikel 3 van deze wet.]

Art. 9ter

De deskundigen moeten hun verslag neerleggen binnen veertig dagen, hetzij na het einde van de termijn waarover de partij beschikt om te antwoorden op de laatste nota door haar tegenpartij ingeleverd, hetzij na het afgeven aan de deskundigen, door deze partij, van een geschreven verklaring waaruit blijkt dat zij van het antwoord afziet. De afgifte van deze verklaring geschiedt bij aangetekende brief en geldt als kennisgeving te rekenen van de tweede dag na de neerlegging daarvan op de post.

De termijn van veertig dagen, in het vorige lid bepaald, kan met een nieuwe termijn van niet langer dan veertig dagen verlengd worden krachtens een met redenen omklede beslissing van de rechter-commissaris waartegen geen verhaal openstaat en die wordt genomen op verzoek, door de partijen of door de deskundigen ingediend bij de eerste plaatsopneming. De rechter doet uitspraak binnen vijftien dagen na de eerste plaatsopneming.

Indien zij hun verslag niet neerleggen binnen de hierboven bepaalde termijnen dan wordt voor ieder van de deskundigen, per dag uitstel, van rechtswege [50 euro] van hun loon afgehouden, tenzij zij bewijzen voor de taxerende rechter, die daarover op onaantastbare wijze uitspraak doet, dat de vertraging niet aan hen te wijten is. [De Koning kan dit bedrag om de vijf jaar aanpassen aan de kosten van het levensonderhoud.]

Het advies van de deskundigen wordt aan het door de rechter-commissaris opgemaakte proces-verbaal gehecht en het geheel wordt op de griffie neergelegd om door de partijen kosteloos ingezien te worden. Van

Nota's en stukken worden door de partijen ter griffie neergelegd. Wie ze neerlegt moet dezelfde dag bij ter post aangetekende brief van deze neerlegging bericht geven aan de tegenpartij of aan haar [advocaat], met een afschrift van de nota's. De deskundigen krijgen eveneens bericht langs dezelfde weg.

De termijn om te antwoorden begint te lopen de tweede dag na de neerlegging van de aangetekende brief op de post.

Door de rechter-commissaris wordt een proces-verbaal opgemaakt, dat de verklaringen vermeldt van de bij het onderzoek gehoorde personen.]

[Inséré par l'article 1er de la loi du 9 septembre 1907, et les alinéas 1er et 4 ainsi modifiés par l'article 3 de la loi proposée.]

Art. 9ter

De deskundigen moeten hun verslag neerleggen binnen veertig dagen, hetzij na het einde van de termijn waarover de partij beschikt om te antwoorden op de laatste nota door haar tegenpartij ingeleverd, hetzij na het afgeven aan de deskundigen, door deze partij, van een geschreven verklaring waaruit blijkt dat zij van het antwoord afziet. De afgifte van deze verklaring geschiedt bij aangetekende brief en geldt als kennisgeving te rekenen van de tweede dag na de neerlegging daarvan op de post.

De termijn van veertig dagen, in het vorige lid bepaald, kan met een nieuwe termijn van niet langer dan veertig dagen verlengd worden krachtens een met redenen omklede beslissing van de rechter-commissaris waartegen geen verhaal openstaat en die wordt genomen op verzoek, door de partijen of door de deskundigen ingediend bij de eerste plaatsopneming. De rechter doet uitspraak binnen vijftien dagen na de eerste plaatsopneming.

Indien zij hun verslag niet neerleggen binnen de hierboven bepaalde termijnen dan wordt voor ieder van de deskundigen, per dag uitstel, van rechtswege [50 euro] van hun loon afgehouden, tenzij zij bewijzen voor de taxerende rechter, die daarover op onaantastbare wijze uitspraak doet, dat de vertraging niet aan hen te wijten is. [De Koning kan dit bedrag om de vijf jaar aanpassen aan de kosten van het levensonderhoud.]

Het advies van de deskundigen wordt aan het door de rechter-commissaris opgemaakte proces-verbaal gehecht en het geheel wordt op de griffie neergelegd om door de partijen kosteloos ingezien te worden. Van

deze neerlegging wordt dezelfde dag bij ter post aangetekende brief door de deskundigen kennis gegeven aan de partijen of aan hun [advocaten].

De deskundigen zenden gelijktijdig aan de partijen een afschrift van hun verslag bij ter post aangetekende brief. Het verslag van de deskundigen is voor de rechtbank niet bindend.]

[Ingevoegd bij artikel 1 van de wet van 9 september 1907 en het derde en het vierde lid aldus gewijzigd bij artikel 3 van deze wet.]

Art. 10

[De pleegvormen door het [Gerechtelijk Wetboek] voorgeschreven voor het verslag van de deskundigen en het onderzoek, zijn niet van toepassing op de werkzaamheden en de onderzoeken waarover de twee vorige artikelen handelen.]

[Aldus vervangen bij artikel 1 van de wet van 9 september 1907 en gewijzigd bij artikel 3 van deze wet.]

Art. 10bis

[De rechtbank mag geen onderzoek overeenkomstig de voorschriften van het [Gerechtelijk Wetboek] bevelen, doch het staat haar vrij een onderzoek door de rechter-commissaris te doen instellen overeenkomstig de regels in artikel 9 gesteld en waarvoor zij dag en uur bepaalt. Dit onderzoek geschiedt in aanwezigheid van de partijen. Door toedoen van de griffier wordt hen daarvan ten minste vijf dagen op voorhand bericht gegeven bij ter post aangetekende brief.]

[Ingevoegd bij artikel 1 van de wet van 9 september 1907 en aldus gewijzigd bij artikel 3 van deze wet.]

Art. 11

[De zaak wordt ter terechtzitting opgeroepen, vijftien volle dagen na de neerlegging van het verslag [...], zonder dat het nodig is het proces-verbaal of het advies van de deskundigen vooraf te doen betekenen.

Partijen worden gehoord, het openbaar ministerie brengt uiterlijk binnen acht dagen advies uit, en het vonnis tot vaststelling van de schadeloosstelling wordt uitgesproken binnen de acht eerstvolgende dagen.

deze neerlegging wordt dezelfde dag bij ter post aangetekende brief door de deskundigen kennis gegeven aan de partijen of aan hun [advocaten].

De deskundigen zenden gelijktijdig aan de partijen een afschrift van hun verslag bij ter post aangetekende brief. Het verslag van de deskundigen is voor de rechtbank niet bindend.]

[Inséré par l'article 1er de la loi du 9 septembre 1907, et les alinéas 3 et 4 ainsi modifiés par l'article 3 de la loi proposée.]

Art. 10

[De pleegvormen door het [Gerechtelijk Wetboek] voorgeschreven voor het verslag van de deskundigen en het onderzoek, zijn niet van toepassing op de werkzaamheden en de onderzoeken waarover de twee vorige artikelen handelen.]

[Ainsi remplacé par l'article 1er de la loi du 9 septembre 1907 et modifié par l'article 3 de la loi proposée.]

Art. 10bis

[De rechtbank mag geen onderzoek overeenkomstig de voorschriften van het [Gerechtelijk Wetboek] bevelen, doch het staat haar vrij een onderzoek door de rechter-commissaris te doen instellen overeenkomstig de regels in artikel 9 gesteld en waarvoor zij dag en uur bepaalt. Dit onderzoek geschiedt in aanwezigheid van de partijen. Door toedoen van de griffier wordt hen daarvan ten minste vijf dagen op voorhand bericht gegeven bij ter post aangetekende brief.]

[Inséré par l'article 1er de la loi du 9 septembre 1907 et ainsi modifié par l'article 3 de la loi proposée.]

Art. 11

[De zaak wordt ter terechtzitting opgeroepen, vijftien volle dagen na de neerlegging van het verslag [...], zonder dat het nodig is het proces-verbaal of het advies van de deskundigen vooraf te doen betekenen.

Partijen worden gehoord, het openbaar ministerie brengt uiterlijk binnen acht dagen advies uit, en het vonnis tot vaststelling van de schadeloosstelling wordt uitgesproken binnen de acht eerstvolgende dagen.

Dat vonnis kan echter niet worden uitgesproken zolang er niet beschikt is over het hoger beroep tegen het vonnis waarbij wordt beslist over te gaan tot de vaststelling van de schadeloosstelling.]

[Aldus vervangen bij artikel 1 van de wet van 9 september 1907 en het eerste lid aldus gewijzigd bij artikel 3 van deze wet.]

Art. 12

Krachtens dat vonnis en zonder dat het vooraf moet worden betekend, wordt het bedrag van de toegekende schadeloosstelling in de [Deposito- en Consignatiekas] gestort, en op zicht van de betekening [aan de advocaat of aan de partij] van het bewijs van storting wordt het bestuur of de commissaris in het bezit gesteld bij een door de voorzitter op verzoekschrift uitgevaardigd bevelschrift. Dit bevelschrift van de voorzitter is voorlopig uitvoerbaar, niettegenstaande verzet of hoger beroep en zonder borgstelling.

[Aldus gewijzigd bij artikel 3 van deze wet.]

Art. 13

De gedaagde partijen die hun woonplaats niet hebben [in België], moeten er woonplaats kiezen; bij gebreke van deze woonstkeuze worden alle betekeningen, zelfs die van het definitief vonnis, alsook van de aanbiedingen van gerede betaling en van het hoger beroep, geldig op de griffie gedaan.

[Aldus gewijzigd bij artikel 3 van deze wet.]

Art. 14

De door deze wet vastgestelde termijnen voor de verdagingen of andere akten van de rechtspleging zijn van toepassing op de vreemdelingen zowel als op de rijksinwoners.

Art. 15

Het onderzoek wordt geacht op tegenspraak te zijn gevoerd ten aanzien van de partijen die geen [advocaat] zouden [aangesteld hebben] ingevolge de dagvaarding waarvan sprake in de artikelen 2 en 3, of die, na een [advocaat aangesteld te hebben] op de terechtzittingen of op latere verrichtingen bij de rechtspleging niet vertegenwoordigd zouden zijn.

[Aldus gewijzigd bij artikel 3 van deze wet.]

Dat vonnis kan echter niet worden uitgesproken zolang er niet beschikt is over het hoger beroep tegen het vonnis waarbij wordt beslist over te gaan tot de vaststelling van de schadeloosstelling.]

[Ainsi remplacé par l'article 1er de la loi du 9 septembre 1907, et l'alinéa 1er ainsi modifié par l'article 3 de la loi proposée.]

Art. 12

Krachtens dat vonnis en zonder dat het vooraf moet worden betekend, wordt het bedrag van de toegekende schadeloosstelling in de [Deposito- en Consignatiekas] gestort, en op zicht van de betekening [aan de advocaat of aan de partij] van het bewijs van storting wordt het bestuur of de commissaris in het bezit gesteld bij een door de voorzitter op verzoekschrift uitgevaardigd bevelschrift. Dit bevelschrift van de voorzitter is voorlopig uitvoerbaar, niettegenstaande verzet of hoger beroep en zonder borgstelling.

[Ainsi modifié par l'article 3 de la loi proposée.]

Art. 13

De gedaagde partijen die hun woonplaats niet hebben [in België], moeten er woonplaats kiezen; bij gebreke van deze woonstkeuze worden alle betekeningen, zelfs die van het definitief vonnis, alsook van de aanbiedingen van gerede betaling en van het hoger beroep, geldig op de griffie gedaan.

[Ainsi modifié par l'article 3 de la loi proposée.]

Art. 14

De door deze wet vastgestelde termijnen voor de verdagingen of andere akten van de rechtspleging zijn van toepassing op de vreemdelingen zowel als op de rijksinwoners.

Art. 15

Het onderzoek wordt geacht op tegenspraak te zijn gevoerd ten aanzien van de partijen die geen [advocaat] zouden [aangesteld hebben] ingevolge de dagvaarding waarvan sprake in de artikelen 2 en 3, of die, na een [advocaat aangesteld te hebben] op de terechtzittingen of op latere verrichtingen bij de rechtspleging niet vertegenwoordigd zouden zijn.

[Ainsi modifié par l'article 3 de la loi proposée.]

Art. 16

Ieder bij de vorige bepalingen niet voorzien tussengeschied wordt onmiddellijk beslecht of uiterlijk op de zitting die volgt op de pleidooien.

Art. 17

De vonnissen die tussenkomen in het voeren van de rechtspleging zoals die geregeld is door de vorige artikelen worden slechts uitgesproken nadat het openbaar ministerie gehoord werd; zij zijn voorlopig uitvoerbaar niettegenstaande verzet of hoger beroep en zonder borgstelling.

Het hof van beroep mag in geen geval verweermiddelen aanvaarden die ertoe strekken de uitvoering van deze vonnissen rechtstreeks of onrechtstreeks te doen ophouden.

Art. 18

Indien het vonnis dat de schadeloosstelling heeft vastgesteld veranderd wordt en het arrest het bedrag ervan verhoogd heeft, is het bestuur of de concessiehouder gehouden de aanvullende schadeloosstelling binnen de acht dagen na de betekening van het arrest in consignatie te geven, zoniet mag de eigenaar krachtens hetzelfde arrest de werken doen schorsen.

[Indien het vonnis dat de schadeloosstelling heeft vastgesteld, wordt veranderd en het arrest het bedrag ervan heeft verminderd en de onteigende dan ook heeft veroordeeld tot de terugbetaling van het bedrag dat hij teveel heeft ontvangen, is hij op dit bedrag de burgerlijke vruchten verschuldigd die hij heeft gewonnen of vermocht te winnen tot op de datum van de veroordeling tot terugbetaling. Deze vruchten zijn steeds gelijk aan de interestvoet van de Deposito- en Consignatiekas voor de periode dat de gelden aldaar geconsigneerd bleven en aan de interestvoet voor de basisherfinancieringstransacties van de Europese Centrale Bank vanaf de afhaling ervan.

Voor de periode voorafgaand aan 1 januari 1999 bedragen de vruchten, voor de periode vanaf de afhaling van de Deposito- en Consignatiekas, 3 pct.]

[Het tweede en het derde lid toegevoegd bij artikel 2 van de wet van 6 april 2000.]

Art. 16

Ieder bij de vorige bepalingen niet voorzien tussengeschied wordt onmiddellijk beslecht of uiterlijk op de zitting die volgt op de pleidooien.

Art. 17

De vonnissen die tussenkomen in het voeren van de rechtspleging zoals die geregeld is door de vorige artikelen worden slechts uitgesproken nadat het openbaar ministerie gehoord werd; zij zijn voorlopig uitvoerbaar niettegenstaande verzet of hoger beroep en zonder borgstelling.

Het hof van beroep mag in geen geval verweermiddelen aanvaarden die ertoe strekken de uitvoering van deze vonnissen rechtstreeks of onrechtstreeks te doen ophouden.

Art. 18

Indien het vonnis dat de schadeloosstelling heeft vastgesteld veranderd wordt en het arrest het bedrag ervan verhoogd heeft, is het bestuur of de concessiehouder gehouden de aanvullende schadeloosstelling binnen de acht dagen na de betekening van het arrest in consignatie te geven, zoniet mag de eigenaar krachtens hetzelfde arrest de werken doen schorsen.

[Indien het vonnis dat de schadeloosstelling heeft vastgesteld, wordt veranderd en het arrest het bedrag ervan heeft verminderd en de onteigende dan ook heeft veroordeeld tot de terugbetaling van het bedrag dat hij teveel heeft ontvangen, is hij op dit bedrag de burgerlijke vruchten verschuldigd die hij heeft gewonnen of vermocht te winnen tot op de datum van de veroordeling tot terugbetaling. Deze vruchten zijn steeds gelijk aan de interestvoet van de Deposito- en Consignatiekas voor de periode dat de gelden aldaar geconsigneerd bleven en aan de interestvoet voor de basisherfinancieringstransacties van de Europese Centrale Bank vanaf de afhaling ervan.

Voor de periode voorafgaand aan 1 januari 1999 bedragen de vruchten, voor de periode vanaf de afhaling van de Deposito- en Consignatiekas, 3 pct.]

[Les alinéas 2 et 3 ajoutés par l'article 2 de la loi du 6 avril 2000.]

Art. 19

Indien er derde belanghebbenden zijn op grond van huur, genotspand, gebruik of bewoning, is de eigenaar gehouden hen vóór het vaststellen van de schadeloosstelling op te roepen om, indien zij het goedvinden, wat hen betreft aan de werkzaamheden van de schattingen mee te werken, zoniet blijft hij alleen tegenover hen aansprakelijk voor de schadeloosstellingen die de laatstgenoemden mochten vorderen. De schadeloosstellingen van derde belanghebbenden die aldus opgeroepen worden of tussenkomen worden met inachtneming van dezelfde vormen vastgesteld als die welke verschuldigd zijn aan de eigenaar.

Art. 20

[Het vonnis waarbij beslist werd dat de bij de wet voorgeschreven formaliteiten voor de vaststelling van het openbaar nut vervuld zijn, wordt onmiddellijk in het register van het hypotheekkantoor overgeschreven.]

Deze overschrijving heeft ten aanzien van derden dezelfde gevolgen als de overschrijving van een akte van overdracht.]

[Aldus vervangen bij artikel 11 van de wet van 27 mei 1870.]

Art. 21

De rechtsvorderingen tot ontbinding, tot terugvordering of alle andere zakelijke rechtsvorderingen kunnen de onteigening niet stilleggen en evenmin haar gevolgen doen ophouden. Het recht van de eisers gaat over op de prijs en het goed wordt ervan ontheven.

Art. 22

Op zicht van het vonnis en van het getuigschrift, waaruit blijkt dat het onteigende onroerend goed vrij is van hypotheek, is de beambte van de [Deposito- en Consignatiekas] gehouden aan de rechthebbenden het bedrag van de toegekende schadeloosstelling te overhandigen, indien er geen enkel beslag of verzet op de in consignatie gegeven gelden is.

Wordt dat getuigschrift niet voorgelegd of wordt niet bewezen dat het beslag of het verzet is opgeheven, dan mag de beambte van de [Deposito- en Consignatiekas] de gelden slechts op rechterlijk bevel uit handen geven. Hetzelfde geldt in de gevallen waarin de rechten van de

Art. 19

Indien er derde belanghebbenden zijn op grond van huur, genotspand, gebruik of bewoning, is de eigenaar gehouden hen vóór het vaststellen van de schadeloosstelling op te roepen om, indien zij het goedvinden, wat hen betreft aan de werkzaamheden van de schattingen mee te werken, zoniet blijft hij alleen tegenover hen aansprakelijk voor de schadeloosstellingen die de laatstgenoemden mochten vorderen. De schadeloosstellingen van derde belanghebbenden die aldus opgeroepen worden of tussenkomen worden met inachtneming van dezelfde vormen vastgesteld als die welke verschuldigd zijn aan de eigenaar.

Art. 20

[Het vonnis waarbij beslist werd dat de bij de wet voorgeschreven formaliteiten voor de vaststelling van het openbaar nut vervuld zijn, wordt onmiddellijk in het register van het hypotheekkantoor overgeschreven.]

Deze overschrijving heeft ten aanzien van derden dezelfde gevolgen als de overschrijving van een akte van overdracht.]

[Ainsi remplacé par l'article 11 de la loi du 27 mai 1870.]

Art. 21

De rechtsvorderingen tot ontbinding, tot terugvordering of alle andere zakelijke rechtsvorderingen kunnen de onteigening niet stilleggen en evenmin haar gevolgen doen ophouden. Het recht van de eisers gaat over op de prijs en het goed wordt ervan ontheven.

Art. 22

Op zicht van het vonnis en van het getuigschrift, waaruit blijkt dat het onteigende onroerend goed vrij is van hypotheek, is de beambte van de [Deposito- en Consignatiekas] gehouden aan de rechthebbenden het bedrag van de toegekende schadeloosstelling te overhandigen, indien er geen enkel beslag of verzet op de in consignatie gegeven gelden is.

Wordt dat getuigschrift niet voorgelegd of wordt niet bewezen dat het beslag of het verzet is opgeheven, dan mag de beambte van de [Deposito- en Consignatiekas] de gelden slechts op rechterlijk bevel uit handen geven. Hetzelfde geldt in de gevallen waarin de rechten

eigenaar of de vruchtgebruiker niet geregeld zouden zijn door het vonnis waarbij de consignatie werd bevolen.

De schuldeiser die tengevolge van de voor de verdeling van de vergoedingen bepaalde rangregeling geen nuttige plaats voor zijn gehele schuldvordering zou bekomen, mag wegens splitsing van zijn hypotheek of verdeling van zijn kapitaal, niet de terugbetaling van het overschot van zijn schuldvordering eisen indien zij overigens niet eisbaar is krachtens zijn titel of om enige ander reden.

[Het eerste en het tweede lid aldus gewijzigd bij artikel 3 van deze wet.]

Art. 23

Indien de voor werken van algemeen nut verworven gronden die bestemming niet krijgen, zal een op de in [artikel 3 van de wet van 27 mei 1870] bepaalde wijze afgekondigd bericht de gronden doen kennen die het bestuur kan wederverkopen. Binnen drie maanden na die bekendmaking zijn de oude eigenaars, die de eigendom van bedoelde gronden willen terugkopen, op straffe van verval gehouden dit te verklaren.

Ingeval het bestuur dat bericht niet afkondigt, kunnen de oude eigenaars of hun rechthebbenden de teruggave van die gronden vragen; en die teruggave wordt in rechte bevolen op de verklaring van het bestuur dat ze niet meer bestemd zijn om te dienen voor de werken waarvoor ze werden verworven.

De prijs van de terug te geven gronden wordt vastgesteld door de rechtbank van het gebied waar ze liggen, tenzij de eigenaar verkiest het bedrag van de schadeloosstelling die hij ontvangen heeft terug te geven. De gerechtelijke vaststelling van de prijs kan in geen geval het bedrag van de schadeloosstelling overschrijden.

[In afwijking van het eerste lid, is het bestuur verplicht voorafgaandelijk de Nationale Landmaatschappij de mogelijkheid te geven zich in de plaats te stellen van de vroegere eigenaars, wanneer de gronden verworven ten algemenen nutte die deze bestemming niet krijgen, gelegen zijn:

1° hetzij in de gemeenten bedoeld in artikel 76 van de wet van 12 juli 1976 houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken;

van de eigenaar of de vruchtgebruiker niet geregeld zouden zijn door het vonnis waarbij de consignatie werd bevolen.

De schuldeiser die tengevolge van de voor de verdeling van de vergoedingen bepaalde rangregeling geen nuttige plaats voor zijn gehele schuldvordering zou bekomen, mag wegens splitsing van zijn hypotheek of verdeling van zijn kapitaal, niet de terugbetaling van het overschot van zijn schuldvordering eisen indien zij overigens niet eisbaar is krachtens zijn titel of om enige ander reden.

[Les alinéas 1er et 2 ainsi modifiés par l'article 3 de la loi proposée.]

Art. 23

Indien de voor werken van algemeen nut verworven gronden die bestemming niet krijgen, zal een op de in [artikel 3 van de wet van 27 mei 1870] bepaalde wijze afgekondigd bericht de gronden doen kennen die het bestuur kan wederverkopen. Binnen drie maanden na die bekendmaking zijn de oude eigenaars, die de eigendom van bedoelde gronden willen terugkopen, op straffe van verval gehouden dit te verklaren.

Ingeval het bestuur dat bericht niet afkondigt, kunnen de oude eigenaars of hun rechthebbenden de teruggave van die gronden vragen; en die teruggave wordt in rechte bevolen op de verklaring van het bestuur dat ze niet meer bestemd zijn om te dienen voor de werken waarvoor ze werden verworven.

De prijs van de terug te geven gronden wordt vastgesteld door de rechtbank van het gebied waar ze liggen, tenzij de eigenaar verkiest het bedrag van de schadeloosstelling die hij ontvangen heeft terug te geven. De gerechtelijke vaststelling van de prijs kan in geen geval het bedrag van de schadeloosstelling overschrijden.

[In afwijking van het eerste lid, is het bestuur verplicht voorafgaandelijk de Nationale Landmaatschappij de mogelijkheid te geven zich in de plaats te stellen van de vroegere eigenaars, wanneer de gronden verworven ten algemenen nutte die deze bestemming niet krijgen, gelegen zijn:

1° hetzij in de gemeenten bedoeld in artikel 76 van de wet van 12 juli 1976 houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken;

2° hetzij in de gemeenten bedoeld in een ministerieel besluit genomen in uitvoering van artikel 56, § 1, van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet. De prijs van de gronden wordt vastgesteld na overeenkomst tussen het bestuur en de Nationale Landmaatschappij. Hij mag in geen geval het bedrag van de vergoeding die de vroegere eigenaar heeft ontvangen overschrijden.

Te dien einde moet het bestuur kennis geven van de prijs en van de voorwaarden waartegen het bereid is het goed te verkopen. Deze kennisgeving geldt als aanbod van verkoop. Zij moet op straffe van niet-bestaan, bij ter post aangetekende brief geschieden.

Aanvaardt de Nationale Landmaatschappij het aanbod, dan moet zij daarvan aan het bestuur kennis geven binnen drie maand na de kennisgeving bedoeld in het vorig lid, in welk geval de verkoop tussen partijen voltrokken is, zodra de aanvaarding van de Nationale Landmaatschappij ter kennis is gekomen van het bestuur.

Indien binnen die termijn het aanbod niet aanvaard is of er geen overeenkomst over de prijs is bereikt, zijn de leden één, twee en drie van dit artikel van toepassing.]

[Het eerste lid aldus gewijzigd bij artikel 3 van deze wet en vierde tot het zevende lid toegevoegd bij artikel 77 van de wet van 12 juli 1976.]

Art. 24

(...)

[Opgeheven bij artikel 290 Wetboek van registratierechten.]

Art. 25

(...)

Opgeheven bij artikel 3 van deze wet.

Art. 26

De titels III en IV van de wet van 8 maart 1810 worden opgeheven. De bepalingen van de wet van 16 september 1807 of van alle andere wetten die met deze wet strijdig zijn, worden ingetrokken.».

2° hetzij in de gemeenten bedoeld in een ministerieel besluit genomen in uitvoering van artikel 56, § 1, van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet. De prijs van de gronden wordt vastgesteld na overeenkomst tussen het bestuur en de Nationale Landmaatschappij. Hij mag in geen geval het bedrag van de vergoeding die de vroegere eigenaar heeft ontvangen overschrijden.

Te dien einde moet het bestuur kennis geven van de prijs en van de voorwaarden waartegen het bereid is het goed te verkopen. Deze kennisgeving geldt als aanbod van verkoop. Zij moet op straffe van niet-bestaan, bij ter post aangetekende brief geschieden.

Aanvaardt de Nationale Landmaatschappij het aanbod, dan moet zij daarvan aan het bestuur kennis geven binnen drie maand na de kennisgeving bedoeld in het vorig lid, in welk geval de verkoop tussen partijen voltrokken is, zodra de aanvaarding van de Nationale Landmaatschappij ter kennis is gekomen van het bestuur.

Indien binnen die termijn het aanbod niet aanvaard is of er geen overeenkomst over de prijs is bereikt, zijn de leden één, twee en drie van dit artikel van toepassing.]

[L'alinéa 1er ainsi modifié par l'article 3 de la loi proposée, et les alinéas 4 à 7 ajoutés par l'article 77 de la loi du 12 juillet 1976.]

Art. 24

(...)

[Abrogé par l'article 290 du Code des droits d'enregistrement.]

Art. 25

(...)

[Abrogé par l'article 3 de la loi proposée.]

Art. 26

De titels III en IV van de wet van 8 maart 1810 worden opgeheven. De bepalingen van de wet van 16 september 1807 of van alle andere wetten die met deze wet strijdig zijn, worden ingetrokken.».

Art. 3

In de Franse tekst van dezelfde wet worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° in artikel 2 worden de woorden «*de l'église et*» weggelaten;

2° in artikel 3 wordt het woord «*avoué*» telkens vervangen door het woord «*avocat*»;

3° in artikel 8, eerste lid, worden de woorden «*à avoué qu'à partie*» vervangen door de woorden «*à l'avocat qu'à la partie*»;

4° in artikel 9, tweede lid, worden de woorden «*l'article 262 du Code de procédure civile*» vervangen door de woorden «*l'article 934 du Code judiciaire*»;

5° in artikel 9*bis*, eerste en vierde lid, wordt het woord «*avoué*» vervangen door het woord «*avocat*»;

6° in artikel 9*ter*, derde lid, worden de woorden «*20 francs*» vervangen door de woorden «*50 euros*». Artikel 9*ter*, derde lid, wordt aangevuld als volgt: «*Tous les cinq ans, le Roi peut adapter cette somme au coût de la vie.*» en in artikel 9*ter*, vierde lid, wordt het woord «*avoués*» vervangen door het woord «*avocats*»;

7° in artikel 10 worden de woorden «*Code de procédure*» vervangen door de woorden «*Code judiciaire*»;

8° in artikel 10*bis* worden de woorden «*Code de procédure civile*» vervangen door de woorden «*Code judiciaire*»;

9° in artikel 11 worden de woorden «*et sur avenir, s'il y a avoué constitué*» weggelaten;

10° in artikel 12 worden de woorden «*caisse des consignations*» vervangen door de woorden «*Caisse des dépôts et consignations*» en worden de woorden «*à avoué ou à partie*» vervangen door de woorden «*à l'avocat qu'à la partie*»;

11° in artikel 13 worden de woorden «*dans le lieu où siège le tribunal*» vervangen door de woorden «*en Belgique*»;

12° in artikel 15 worden de woorden «*constitué avoué*» telkens vervangen door de woorden «*désigné un avocat*»;

13° in artikel 22, eerste en tweede lid, worden de woorden «*caisse des consignations*» vervangen door de woorden «*Caisse des dépôts et consignations*»;

Art. 3

Dans le texte français de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'article 2, les mots «*de l'église et*» sont abrogés;

2° dans l'article 3, le mot «*avoué*» est remplacé chaque fois par le mot «*avocat*»;

3° dans l'article 8, alinéa 1er, les mots «*à avoué qu'à partie*» sont remplacés par les mots «*à l'avocat qu'à la partie*»;

4° dans l'article 8, alinéa 2, les mots «*l'article 262 du Code de procédure civile*» sont remplacés par les mots «*l'article 934 du Code judiciaire*»;

5° dans l'article 9*bis*, alinéas 1er et 4, le mot «*avoué*» est remplacé par le mot «*avocat*»;

6° dans l'article 9*ter*, alinéa 3, les mots «*20 francs*» sont remplacés par les mots «*50 euros*». L'article 9*ter*, alinéa 3, est complété par ce qui suit: «*Tous les cinq ans, le Roi peut adapter cette somme au coût de la vie.*» et dans l'article 9*ter*, alinéa 4, le mot «*avoués*» est remplacé par le mot «*avocats*»;

7° dans l'article 10, les mots «*Code de procédure*» sont remplacés par les mots «*Code judiciaire*»;

8° dans l'article 10*bis*, les mots «*Code de procédure civile*» sont remplacés par les mots «*Code judiciaire*»;

9° dans l'article 11, les mots «*et sur avenir, s'il y a avoué constitué*» sont abrogés;

10° dans l'article 12, les mots «*caisse des consignations*» sont remplacés par les mots «*Caisse des dépôts et consignations*» et les mots «*à avoué ou à partie*» sont remplacés par les mots «*à l'avocat qu'à la partie*»;

11° dans l'article 13, les mots «*dans le lieu où siège le tribunal*» sont remplacés par les mots «*en Belgique*»;

12° dans l'article 15, les mots «*constitué avoué*» sont remplacés chaque fois par les mots «*désigné un avocat*»;

13° dans l'article 22, alinéas 1er et 2, les mots «*caisse des consignations*» sont remplacés par les mots «*Caisse des dépôts et consignations*»;

14° in artikel 23, eerste lid, worden de woorden «*l'article 6, titre II, de la loi du 8 mars 1810*» vervangen door de woorden «*l'article 3 de la loi du 27 mai 1870*»;

15° artikel 25 wordt opgeheven.

28 januari 2009

Carina VAN CAUTER (Open Vld)
Herman DE CROO (Open Vld)
Hilde VAUTMANS (Open Vld)

14° dans l'article 23, alinéa 1er, les mots «*l'article 6, titre II, de la loi du 8 mars 1810*» sont remplacés par les mots «*l'article 3 de la loi du 27 mai 1870*»;

15° l'article 25 est abrogé.

28 janvier 2009